

Una informació ben precisa

- Hola sóc la Laura... et toca a tu.
- Hola sóc la Maria P... et toca a tu.
- Hola sóc la Sandra... et toca a tu.
- *Hola sóc la Maria V...*
- *Mireu!* -va dir la Laura-
- *Tranquil·la, tranquil·la!* -va dir la Sandra-
- *Que és el ranxo!!!*

La Maria va dir:

- No, home, no, que són les passarel·les.
- *No, home no, no hi enteneu res, són les carrosses!!!*

Elles havien de fer un treball per a l'escola on havien d'explicar la història del Carnaval del seu poble.

La Laura va dir:

- *Aquest jovenet ens donarà tota la informació.*

La Maria va dir:

- Escotti jovenet, ens pot donar una informació ben precisa de les carrosses?

- *Hello!!!*
- *Em sembla que aquest no és d'aquí* -va dir la Sandra-
- Deixeu-me a mi, que jo en sé un munt d'idiomes!!!
- My name is... ostres, que no me'n recordo!!!
- Doncs així no anem pas bé!!!
- *Anem per un altre!!!* -va dir la Laura-
- Tan guapo que era...
- Mireu, aquest senyor ens pot anar bé!!!

- *Escotti senyor, ens pot donar una informació precisa de les carrosses?*

- *Mireu guapes, les carrosses són plenes de gent que va disfressada desfiliant pels carrers* -va dir l'home orgullós-

- *Veus que bé, ja ho tenim!!!*

Més tard...

- *Sentiu quina oloreta?* -va dir la Laura.
- Si, és el ranxo!!!
- *Afanyem-nos!* -van dir totes de cop.
- *Corre, corre Laura, treu la cassola!* -va dir la Sandra.

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGRRRRRRRRRRRRRRRR!!!!!!!!!!!!

Feia la panxa de la Maria

HHHHHHHHHHHHHHHAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

- Un fantasma!!!
- És la meua panxa, tinc molta gana.
- *A qui toca?* -va dir el ranxer.

- *A nosaltres!!!*

- *Sí, però, un moment!* -va cridar la Maria-

- *Escotti senyor, ens pot donar una informació ben precisa del ranxo???*

- *El ranxo és el recull de tots els aliments que ens donen els supermercats, després els portem a la plaça de l'Oliva i els coem.* -va dir el ranxer-

Un altre dia...

En el pavelló tothom anava mudat, destacant la Laura, la Maria P, la Sandra i la Maria V, que estaven a primera fila.

Hi havia unes disfresses...

Bè, de tan maques que eren, la Sandra es va emocionar i es va posar a plorar.

- *Què et passa Sandra?* -va preguntar la Maria-

- *Trucarem a una ambulància,* -va dir la Laura-

- *No truqueu a ningú, la Sandra s'ha emocionat i prou.* -va dir la Maria P.-

Quan van acabar...

- *Mireu, aquella velleta ens donarà tota la informació* -va dir la Laura-

- *Escotti senyora, ens pot donar una informació ben precisa de les passarel·les?* -va dir la Maria-

La velleta va dir:

- *Mireu, ve tot un grup de gent disfressada a concursar i, després, el jurat, és a dir, les pubilles i els hereus, en destaquen un que serà el guanyador.*

L'endemà al vespre...

Les nostres protagonistes ja estaven a primera fila, com el dia anterior.

Ja va arribar el gran dia de: TU ETS EL PROTAGONISTA!!!

Quan es va acabar tot...

- *Mireu aquell senyor* -va dir la Sandra-

- *Escotti, ens pot donar una informació ben precisa d'aquest programa?* -va dir la Maria-

- *Aquest programa consisteix en què la gent faci actuacions inventades i divertides* -va dir l'home-

- *Si ja ho tenim tot!!!*

Com us podeu imaginar, les nostres protagonistes van treure un excel·lent d'aquell treball i la senyoreta en va estar orgullosa.

Laura / Maria Puig / Sandra / Maria Vidal
Alumnes del CEIP Salvador Espriu